Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Y. Bot
представено на 1 февруари 2017 година [1]

Съединени дела C-361/15 P и C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (C-405/15 P)
срещу

Group Nivelles NV

„Обжалване — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ отходен душ канал — По-ранен промишлен дизайн — Преценка на новостта и оригиналността на оспорения промишлен дизайн — Доказване в тежест на лицето, което иска обявяване на недействителност — Изисквания, свързани с възпроизвеждането на по-ранния промишлен дизайн — Разпоредби и обхват на член 3 от Регламент № 6/2002 — Компетентност, предоставена на EUIPO при събирането на доказателствата — Член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 — Предели на контрола за законосъобразност на Общия съд — Член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002 — Абсолютно основание за отмяна“

I – Въведение

1. В рамките на настоящите дела Съдът трябва да уточни обхвата на понятията и принципите, които са съществени за прилагането на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността [2].

2. По-конкретно Съдът би трябвало да припомни ratio legis на този регламент и компетентността, която следва или не следва да се предостави на инстанциите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) при разглеждането на искане за обявяване на недействителност на регистриран промишлен дизайн на Общността.

3. Спорът е във връзка с искането за обявяване на недействителност, предявено от I-Drain BVBA, понастоящем Group Nivelles N.V. [3], на регистрирания промишлен дизайн, притежаван от Easy Sanitary Solutions BV [4], който съгласно регистрацията представлява „сифон за душ канал“. В подкрепа на искането за обявяване на недействителност, предявено пред отдела по отмяна на EUIPO, Group Nivelles твърди, че този промишлен дизайн не бил нов и оригинален, като се основава на съществуването и общодостъпността на по-ранен промишлен дизайн. Многобройните трудности при разглеждането на искането за обявяване на недействителност са

1 Език на производството: френски.

2 (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70). Този регламент е изменен с Регламент (ЕО) № 1891/2006 на Съвета от 18 декември 2006 година (ОВ L 386, 2006 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 212).

3 Впоследствие I-Drain е придобито от Group Nivelles.

4 Наричано по-нататък „ESS“.

свързани с грешки, допуснати както от поискалото обявяване на недействителност лице, което не е представило надлежно предходното развитие на постиженията си в областта, така и от отдела по отмяна и от трети апелативен състав на EUIPO, пред които не е направено правилно сравнение между разглежданите промишлени дизайни.

4. Поради това в решение от 13 май 2015 г., Group Nivelles/СХВП — Easy Sanitary Solutions (отходен душ канал)[5], Общият съд отменя решението на трети апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2012 г.[6].

5. С жалбите си EUIPO и ESS искат съответно отмяната и частичната отмяна на това решение.

6. В настоящото заключение ще предложа на Съда, на първо място, да разгледа служебно основание, изведено от липсата на компетентност на Общия съд. Всъщност считам, че Общият съд е превишил пределите на възложения му съгласно член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002 контрол за законосъобразност при преценката на изтъкнатото от ESS инцидентно основание, така че според мен обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено частично.

7. На второ място, ще предложа на Съда да отхвърли подадената от EUIPO жалба по дело C-405/15 P.

8. На първо място ще изложа съображенията, поради които считам, че точки 77—79 от обжалваното съдебно решение Общият съд действително е допуснал грешка при прилагане на правото, като е изискал от EUIPO да възстанови по-ранния промишлен дизайн, като комбинира отделните части на този, възпроизведен в различните извадки от каталозите, приложени към искането за обявяване на недействителност. Ще обясня, че доколкото такова задължение не е съобразено с разпоредбите и с обхвата на член 3 от Регламент № 6/2002, то нито попада в рамките на преценката на новостта на промишлен дизайн по смисъла на член 5 от този регламент, нито може да бъде обхванато, само по себе си, от компетентността на инстанциите на EUIPO, предоставена им с член 63, параграф 1 от същия регламент.

9. На второ място ще изложа съображенията, поради които тази констатация не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение.

10. На трето и последно място ще предложа на Съда да отхвърли жалбата, подадена от ESS.

II – Правна уредба на Съюза

A – Регламент № 6/2002

11. Съгласно член 3, параграф 1, буква а) от Регламент № 6/2002 „промишлен дизайн“ означава видимият външен вид на целия продукт или на част от него, определен, по-специално, от особеностите на линиите, контурите, цветовете, формата, строежа и/или материалите на самия продукт и/или орнаментите му.

12. Съгласно член 4, параграф 1 от този регламент закрилата на промишлен дизайн на Общността се осигурява в зависимост от това, доколко промишленият дизайн е нов и оригинален.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“.

6 Дело R 2004/2010-3 относно производство по обявяване на недействителност със страни I-Drain и ESS.

13. Съгласно параграф 2 от същата разпоредба за нов и оригинален се счита промишлен дизайн, приложен към или включен в продукт, който е част от съставен продукт, само ако веднъж включената в съставния продукт съставна част остава видима при обичайна употреба на последния, и доколкото тези видими особености на частта отговарят на изискванията за новост и оригиналност.

14. Съгласно член 5, параграф 1, буква б) от посочения регламент регистриран промишлен дизайн на Общността се счита за нов, ако липсва идентичен промишлен дизайн, който е общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила, или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

15. Освен това член 5, параграф 2 от Регламент № 6/2002 уточнява, че промишлените дизайни се считат за идентични, когато техните особености се различават само в несъществени детайли.

16. Съгласно член 6, параграф 1, буква б) от този регламент регистрираният промишлен дизайн на Общността се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава у такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявка за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

17. Член 7, параграф 1 от посочения регламент предвижда, че за целите на прилагането на член 5, параграф 1, буква б) и на член 6, параграф 1, буква б) от същия регламент промишлен дизайн се счита за общодостъпен, ако е публикуван, след регистрация или по друг начин, или изложен, използван в търговията или оповестен по друг начин преди датата, на която промишленият дизайн, за който се иска закрила, е станал общодостъпен за пръв път, освен ако няма разумен начин, по който тези действия да са станали известни в редовната стопанска практика на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Европейския съюз.

18. Член 10, параграф 1 от Регламент № 6/2002, озаглавен „Обхват на закрилата“, посочва, че обхватът на закрилата, предоставяна от промишления дизайн на Общността, се разпростира върху всеки промишлен дизайн, който не създава у информирания потребител различно цялостно възприятие.

19. Съгласно член 25, параграф 1, буква б) от този регламент промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само ако не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от същия регламент.

20. В рамките на дял VII, озаглавен „Обжалване“, член 61, параграф 2 от посочения регламент уточнява, че „[жалбата] може да бъде [подадена] на основание некомпетентност, нарушение на съществени процесуални изисквания, нарушение на Договора, на настоящия регламент или на правна норма, свързана с приложението им[,] или злоупотреба с власт“.

21. В дял VIII, озаглавен „Производство пред Службата“, член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 посочва освен това, че „[в] хода на производството Службата пристъпва към служебно разглеждане на обстоятелствата. Когато, обаче, има [искане] за обявяване на недействителност, разглеждането се ограничава до [основанията] и исканията, представени от страните“.

22. Съгласно член 65, параграф 1 от този регламент при всяко производство EUIPO може да предприема мерки по събиране на доказателства, и по-специално да изслушва страните и свидетелите, да изисква сведения, както и представяне на документи и доказателствени материали, или да изисква експертни мнения.

Б – Регламент № 2245/2002

23. На последно място, Регламент (ЕО) № 2245/2002 на Комисията от 21 октомври 2002 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 6/2002[7] предвижда в член 28, параграф 1, буква б), подточки v) и vi) следното:

„1. Искането, подадено в Службата за обявяване за недействителност съгласно член 52 от Регламент [№ 6/2002] съдържа:

[…]

б) по отношение на основанията, посочени в искането:

[…]

v) когато основанията за недействителност се основават на факта, че регистрираният промишлен дизайн на Общността не отговаря на изискванията, посочени в членове 5 или 6 от Регламент [№ 6/2002], [означението] и [изображението] на предишните промишлени дизайни, ко[и]то би[ха] могл[и] да стан[ат] пречка за новостта или оригиналния характер на регистрирания промишлен дизайн на Общността, както и документите, доказващи съществуването на тези по-ранни промишлени дизайни;

vi) посочване на факти, доказателства и аргументи, представени в подкрепа на това искане;

[…]“.

III – Обстоятелствата по спора

24. ESS притежава промишлен дизайн на Общността, регистриран под номер 000107834-0025, с подадена заявка за регистрация на 28 ноември 2003 г. (наричан по-нататък „оспореният промишлен дизайн“).

25. Оспореният промишлен дизайн е възпроизведен по следния начин:

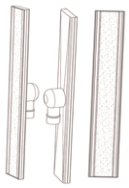

26. Съгласно регистрацията става въпрос за дизайн на „сифон за душ канал (shower drain)“.

27. На 3 септември 2009 г. жалбоподателят I-Drain подава пред EUIPO искане за обявяване на недействителност на оспорения промишлен дизайн, основано на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002. В искането за обявяване на недействителност жалбоподателят твърди, че оспореният промишлен дизайн не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от Регламент № 6/2002, тъй като частта от промишления дизайн, която остава видима при обичайна употреба, а именно неперфорираната покривна плоча, не е нова и не е оригинална.

7 ОВ L 341, 2002 г. стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 39, стр. 14, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“.

28. В подкрепа на искането за обявяване на недействителност и за да докаже съществуването и публичното разгласяване на идентичен по-ранен промишлен дизайн, жалбоподателят представя извадки от каталози с изделия на дружеството Blücher от 1998 г. и 2000 г.[8], в които се съдържа следното изображение (наричано по-нататък „по-ранният промишлен дизайн“):

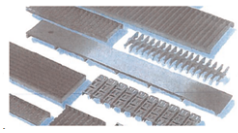

29. С решение от 23 септември 2010 г. отделът по отмяна на EUIPO уважава искането за обявяване на недействителност на оспорения промишлен дизайн на основание член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, като счита, че оспореният промишлен дизайн не е нов по смисъла на член 5 от Регламента.

30. Отделът по отмяна изхожда от принципа, че единственият видим елемент на оспорения промишлен дизайн след монтирането му е покривната му плоча. Следователно отделът по отмяна приема, че тя е идентична с плочата в средата на възпроизведеното в точка 28 по-горе изображение и въз основа само на това уважава искането за обявяване на недействителност.

31. На 15 октомври 2010 г. ESS подава жалба на основание на членове 55—60 от Регламент № 6/2002 срещу решението на отдела по отмяна.

32. В хода на това производство страните представят нови факти и доказателства в подкрепа на своите твърдения, които са допуснати от трети апелативен състав на EUIPO.

33. С решение от 4 октомври 2012 г. (наричано по-нататък „спорното решение“) трети апелативен състав отменя решението на отдела по отмяна.

34. За разлика от отдела по отмяна, трети апелативен състав на EUIPO приема, че оспореният промишлен дизайн се състои не само от правоъгълна покривна плоча, но и от странични жлебове и външни страни на сифон за душ канал. Поради това апелативният състав сравнява последния с по-ранния промишлен дизайн, който се състои според него „от съвсем обикновен и правоъгълен сифон за душ канал, представляващ покриваща [плоча] с дупка“[9].

35. Въз основа на това трети апелативен състав на EUIPO приема, че оспореният промишлен дизайн е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002, тъй като не е еднакъв с по-ранния промишлен дизайн, след като двата дизайна съдържат „лесно забележими“ различия, които не са „нито минимални, нито трудни за преценяване по обективен начин“[10].

36. Ето защо трети апелативен състав на EUIPO връща делото на отдела по отмяна.

IV – Производството пред Общия съд

A – Основания на страните

37. С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 7 януари 2013 г., Group Nivelles иска да се отмени спорното решение.

8 Наричани по-нататък „каталозите Blücher“.

9 Точка 31 от спорното решение.

10 Точка 32 от спорното решение.

38. В подкрепа на жалбата си Group Nivelles изтъква само едно основание, а именно допусната от трети апелативен състав на EUIPO грешка при сравняването на оспорения промишлен дизайн с по-ранния промишлен дизайн, на който се позовава в подкрепа на искането си за обявяване на недействителност. Според него поради тази грешка трети апелативен състав на EUIPO е приел неправилно, че оспореният промишлен дизайн е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002. За тази цел Group Nivelles представя нов документ, за да докаже липсата на новост на оспорения промишлен дизайн. Жалбоподателят иска също така Общият съд да измени спорното решение.

39. В своя писмен отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 15 юли 2013 г., ESS прави искане спорното решение да бъде отменено с мотив, различен от изложените от Group Nivelles в рамките на искането за отмяна. Всъщност ESS твърди, че в точка 31 от спорното решение, от една страна, трети апелативен състав на EUIPO изобщо не взел предвид доводите му за доказване, че индустриалната употреба, за която е предназначено изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, различава последния от оспорения промишлен дизайн, а от друга страна, не е мотивирал надлежно решението си в това отношение[11]. Поради това ESS изтъква, че трети апелативен състав на EUIPO не е установил надлежно по-ранния промишлен дизайн, което засегнало преценката на основателността на искането за обявяване на недействителност.

Б – Обжалваното съдебно решение

40. Обжалваното съдебно решение се състои от три части.

41. В първата част, която обхваща точки 15—35 от решението, Общият съд разглежда въпросите за допустимостта, поставени от ESS и EUIPO. Съображенията му в това отношение не са оспорени в рамките на настоящото производство по обжалване.

42. Във втората част от решението, която включва точки 36—92, Общият съд разглежда двете искания, предявени от Group Nivelles в жалбата му за отмяна.

43. На първо място (точки 36—88 от обжалваното съдебно решение), Общият съд уважава единственото основание, изтъкнато от Group Nivelles.

44. Най-напред, в точки 59—70 от това съдебно решение Общият съд приема, че трети апелативен състав на EUIPO действително е допуснал грешка при преценката на наличието на новост на оспорения промишлен дизайн, като е сравнил всички видими характеристики на последния само с един елемент от по-ранния промишлен дизайн и така не е направил правилни изводи в спорното решение относно установената от него грешка, допусната от отдела по отмяна. Тези съображения не са оспорени в рамките на настоящото производство по обжалване

45. На следващо място, в точки 71—86 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда различните доводи на EUIPO и ESS, за да провери дали последните оспорват тази преценка. Като отхвърля всички тези доводи, Общият съд определя в тежест на EUIPO ново задължение, което последната оспорва в рамките на настоящото производство по обжалване. След този анализ Общият съд приема единственото основание, което Group Nivelles изтъква в жалбата си, и уважава искането му за отмяна.

11 ESS подкрепя виждането, че по-ранният промишлен дизайн, на който се позовава Group Nivelles, включително представеният в каталозите Blücher, не поставя под съмнение наличието на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн, тъй като той се отнася до други изделия, а именно канали за отвеждане на течности, предназначени за индустриална употреба.

46. На второ място (точки 89—92 от обжалваното съдебно решение), Общият съд отхвърля искането на Group Nivelles за изменение на спорното решение, като приема, че не може да извърши вместо инстанциите на EUIPO пълен анализ на наличието на новост на оспорения промишлен дизайн.

47. В третата и последна част от обжалваното съдебно решение, която обхваща точки 93—139, Общият съд разглежда повдигнатото от ESS инцидентно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране.

48. След като в точка 100 от обжалваното съдебно решение констатира, че трети апелативен състав на EUIPO в достатъчна степен е мотивирал решението си, в точки 102—133 от решението Общият съд разглежда дали установяването на изтъкнатия в подкрепа искането за обявяване на недействителност на конкретен продукт, в който е включен по-ранният промишлен дизайн, представлява релевантен критерий за целите на преценката за новост или оригиналност на оспорения промишлен дизайн. В резултат от този анализ Общият съд приема, че този критерий действително е релевантен за преценката на оригиналността на оспорения промишлен дизайн. Поради това той постановява, че трети апелативен състав на EUIPO е определил неправилно изделието в средата на възпроизведеното изображение, приложено към искането за обявяване на недействителност, като „сифон за душ канал“, като така уважава искането за отмяна на ESS.

49. Следователно с обжалваното съдебно решение Общият съд уважава както единственото основание на Group Nivelles, така и инцидентното основание на ESS и поради това отменя спорното решение. За сметка на това Общият съд отхвърля искането за изменение на това решение, направено от Group Nivelles.

V – Искания на страните и производството пред Съда

50. С жалбата си по дело C-405/15 P EUIPO иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди Group Nivelles и ESS да заплатят направените от нея съдебни разноски.

51. ESS иска от Съда да уважи жалбата, що се отнася до първите две основания на EUIPO, и да осъди Group Nivelles да заплати направените от EUIPO съдебни разноски. ESS иска също така от Съда да отхвърли жалбата, що се отнася до третото основание на EUIPO, и да осъди EUIPO да заплати направените от ESS съдебни разноски във връзка с това основание.

52. От своя страна Group Nivelles иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди EUIPO да заплати направените от Group Nivelles съдебни разноски.

53. Обединеното кралство, допуснато с решение на председателя на Съда от 20 януари 2016 г. да встъпи в производството в подкрепа на исканията на EUIPO, иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, като отправя искане да понесе направените от него съдебни разноски.

54. С жалбата си по дело C-361/15 P ESS иска от Съда да отмени частично обжалваното съдебно решение и да осъди изгубилата делото страна да заплати съдебните разноски.

55. EUIPO и Group Nivelles искат от Съда да отхвърли тази жалба и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, направени от всеки от тях.

56. С решение на председателя на Съда от 8 юни 2016 г. дела C-361/15 P и C-405/15 P са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

VI – Предварителни бележки

57. В рамките на производството по настоящите жалби предлагам на Съда да разгледа служебно основание, което считам за абсолютно основание за отмяна, а именно неспазване от Общия съд на пределите на контрола му за законосъобразност, определен в член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002.

58. Всъщност поради съображенията, които ще изложа по-долу, изглежда, че Общият съд е превишил предоставените му в рамките на неговия контрол за законосъобразност на спорното решение правомощия.

59. Нарушението на правилата за съдебна компетентност спада към съществените процесуални нарушения и като такова трябва да се приеме за абсолютно основание за отмяна, което следва да се разглежда служебно[12]. Всъщност тези правила имат за цел да гарантират неизменна ценност на правния ред на Съюза, а именно институционалното равновесие, което е водещо за принципа на разделение на правомощията между EUIPO и Общия съд, и което законодателят е изразил в член 61 от Регламент № 6/2002. Освен това тези правила са очевидно установени с оглед на общия интерес като цяло.

60. Следователно Съдът, чиято роля е да осигури спазването на правото, е длъжен да гарантира, че Общият съд, сезиран с жалба за отмяна, не превишава правомощията, предоставени му от законодателя в рамките на производствата по обжалване срещу решенията на апелативните състави на EUIPO.

61. В практиката си Съдът няколкократно потвърждава, че липсата на компетентност на автора на обжалваното съдебно решение е абсолютно основание за отмяна, което може, и дори трябва, да бъде разгледано служебно от съда на Съюза, дори ако никоя от страните не е поискала от него да направи това[13].

62. В случая бих искал да посоча, че страните са били поканени да представят становищата си по този въпрос.

63. Следователно според мен няма пречки Съдът да разгледа служебно това основание, което считам за абсолютно основание за отмяна.

VII – По абсолютното основание за отмяна: неспазване от Общия съд на пределите на правомощието му за контрол за законосъобразност при преценката на инцидентното основание, изтъкнато от ESS

64. Съгласно член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002 иск срещу решенията на апелативните състави на EUIPO може да бъде предявен пред Общия съд за нарушение на Договора, на посочения регламент или на правна норма, свързана с приложението им.

12 Съгласно съдебната практика основанието за липса на компетентност на автора на обжалвания съдебен акт трябва да се разгледа служебно от общностния съд. Вж. в този смисъл решения от 10 май 1960 г., Германия/Върховен орган (19/58, EU:C:1960:19, стр. 488), от 30 септември 1982 г., Amylum/Съвет (108/81, EU:C:1982:322, т. 28), от 13 юли 2000 г., Salzgitter/Комисия (C-210/98 P, EU:C:2000:397, т. 56 и 57), от 27 февруари 1992 г., BASF и др./Комисия (T-79/89, T-84/89—T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 и T-104/89, EU:T:1992:26, т. 31), от 24 септември 1996 г., Marx Esser и del Amo Martinez/Парламент (T-182/94, EU:T:1996:130, т. 44), от 28 януари 2003 г., Laboratoires Servier/Комисия (T-147/00, EU:T:2003:17, т. 45), и от 21 септември 2005 г., Kadi/Съвет и Комисия (T-315/01, EU:T:2005:332, т. 61).

13 Решение от 13 юли 2000 г., Salzgitter/Комисия (C-210/98 P, EU:C:2000:397, т. 56 и цитираната съдебна практика), както и определение от 13 април 2011 г., Planet/Комисия (T-320/09, EU:T:2011:172, т. 41 и цитираната съдебна практика).

65. Съгласно съдебната практика от тази разпоредба следва, че Общият съд може да отмени или измени оспореното решение само ако към момента на постановяването му то е опорочено и поради това е налице някое от основания за отмяна или за изменение, посочени в член 61, параграф 2 от този регламент [14]. Следователно признатото на Общия съд правомощие за изменение на решението на апелативния състав не означава, че този съд може да замени със своя преценката на апелативния състав на EUIPO и още по-малко да извърши преценка по въпрос, по който посоченият състав не е взел още становище [15].

66. При разглеждането на инцидентното основание, изтъкнато от ESS, и по-специално в точки 112—133 от обжалваното съдебно решение, Общият съд обаче разглежда дали използването, за което е предназначено изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, изтъкнат в подкрепа на искането за обявяване на недействителност, действително е релевантен фактор за целите на преценката дали оспореният промишлен дизайн е нов или оригинален, въпрос, който не е бил разгледан от трети апелативен състав на EUIPO в спорното решение.

67. Действително в настоящия случай страните са разгледали този въпрос пред инстанциите на EUIPO [16]. В точка 20 от решението си отделът по отмяна е отхвърлил довода, пояснявайки, че предвидената употреба на изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, не е относим фактор за целите на сравнението на разглежданите промишлени дизайни, тъй като не става въпрос за фактор, свързан с външния вид на изделието.

68. Впрочем ESS отново защитава пред Общия съд виждането, че предвидената индустриална употреба на изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, засяга преценката на основателността на искането за обявяване на недействителност [17].

69. Въпреки всичко, както Общият съд изрично отбелязва в точка 111 от обжалваното съдебно решение, трети апелативен състав на EUIPO „не е взел отношение [по този въпрос в спорното решение]“.

70. Следователно, като разглежда членове 5—7 от Регламент № 6/2002 в светлината на обсъжданите доводи и представените пред трети апелативен състав на EUIPO доказателства, вместо последния, Общият съд изменя спорното решение, без предварително да е установил, че това решение е било опорочено с някое от основанията за отмяна, посочени в член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002, и по-конкретно че мотивите на решението са били опорочени.

71. Преценката на Общия съд по този въпрос е твърде противоречива.

72. Всъщност ESS упреква по-специално трети апелативен състав на EUIPO, че не е мотивирал решението си и не е взел предвид неговите доводи, що се отнася до относимостта — с оглед на преценката на новостта на оспорения промишлен дизайн — на предвидената употреба на изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, което прави решението неразбираемо [18].

14 Вж. по аналогия решение от 5 юли 2011 г., Edwin/СХВП (C-263/09 P, EU:C:2011:452, т. 71).

15 Решение от 5 юли 2011 г., Edwin/СХВП (C-263/09 P, EU:C:2011:452, т. 72).

16 Вж. точки 104—111 от обжалваното съдебно решение.

17 Вж. точки 93—96 и 101 от обжалваното съдебно решение.

18 Вж. точки 93 и 96 от обжалваното решение.

73. Общият съд обаче твърдо отхвърля основанието, че спорното решение не е мотивирано, като в точка 100 от обжалваното съдебно решение приема, че „в това отношение [спорното] решение е достатъчно мотивирано, тъй като в точка 31 от него е посочено, че става дума за „сифон за душ канал“.

74. При все това в следващите точки, т.е. в точки 101—133 от решението, Общият съд не само разглежда задълбочено относимостта на този фактор с оглед на обсъжданите доводи и на доказателствата, представени от страните в хода на производството — следователно вместо трети апелативен състав на EUIPO, но също така приема този фактор за релевантен за целите на преценката на оригиналния характер на оспорения промишлен дизайн.

75. Това противоречие в анализа на Общия съд безспорно произтича от недостатъчност на мотивите в спорното решение, която Общият съд не е санкционирал като такава.

76. Според мен Общият съд е трябвало да се ограничи с констатиране на липса на мотиви в спорното решение и да не предрешава направената от трети апелативен състав на EUIPO преценка по отношение на доводите, обсъдени от страните пред него [19].

77. Всъщност ролята на Общия съд е да гарантира, че решенията, постановени от апелативните състави на EUIPO, са мотивирани в съответствие с член 62 от Регламент № 6/2002, тъй като задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, както Общият съд съвсем уместно отбелязва в точка 98 от обжалваното съдебно решение. Следователно Съдът, който е последна инстанция на контрол, трябва да има възможност да се запознае с решението на трети апелативен състав на EUIPO по отношение на изтъкнатите от страните доводи и евентуално с мотивите, обосноваващи евентуално им отхвърляне.

78. В производството по настоящите дела, когато производството е на етапа на третата и последна инстанция при обжалване [20], се налага констатацията, че все още не са ясни причините, поради които трети апелативен състав на EUIPO отхвърля изтъкнатите от страните доводи във връзка с относимостта — с оглед на преценката на новостта на даден промишлен дизайн — на предвидената употреба на изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн.

79. Като се имат предвид неточностите в текста на спорното решение, Общият съд следователно не е можел да направи такъв анализ, без предварително да отмени това решение поради липсата на мотиви.

80. Следователно, като извършва вместо трети апелативен състав на EUIPO направения в точки 112—133 анализ, според мен Общият съд е надхвърлил пределите на контрола за законосъобразност на решенията на апелативните състави на EUIPO, предвиден в член 61, параграф 2 от Регламент № 6/2002, като така е превишил компетентността си в рамките на анализа на инцидентното основание, изтъкнато пред него от ESS.

19 Впрочем Общият съд възприема тази позиция при разглеждането на искането на Group Nivelles за изменение на решението (т. 91 от обжалваното съдебно решение).

20 Решението на отдела по отмяна е обжалвано първо пред трети апелативен състав на EUIPO, като постановеното от него решение е оспорено пред Общия съд, чието решение понастоящем е предмет на обжалване.

81. Ето защо според мен обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено отчасти, тъй като в точки 112—133 от него Общият съд е извършил преценка дали идентифицирането на изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн, е относим фактор с оглед на преценката на новостта или оригиналността на оспорения промишлен дизайн [21].

82. При тези условия предлагам на Съда да не разглежда третото основание на жалбата, подадена от EUIPO (C-405/15 P), както и първото основание на жалбата, подадена от ESS (C-361/15 P), които са насочени срещу преценката на Общия съд, изложена в точки 112—133 от обжалваното съдебно решение.

VIII – По подадената от EUIPO жалба по дело C-405/15 P

83. В подкрепа на жалбата си EUIPO изтъква три основания.

84. Първото основание е нарушение от страна на Общия съд на член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 и повдига въпроса за тежестта на доказване и събирането на доказателства в рамките на производството за обявяване на недействителност на регистриран промишлен дизайн.

85. Второто основание е нарушение от страна на Общия съд на член 5 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 25, параграф 1, буква б) от същия регламент, като EUIPO оспорва преценките, извършени от Общия съд по отношение на анализа за наличието на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн.

86. Макар да са основани на различни правни разпоредби, доводите, които EUIPO изтъква на подкрепа на тези две основания, се припокриват и се отнасят до точки от обжалваното съдебно решение, които следва да се разглеждат и тълкуват заедно. Поради това ще разгледам първите две основания заедно.

87. На последно място, третото основание е нарушение на членове 6 и 7 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 25, параграф 1, буква б) от същия регламент, като EUIPO този път оспорва съображенията на Общия съд относно релевантността за целите на определянето на оригиналността на оспорения промишлен дизайн на установяването на продукта, за който се прилага или в който е включен по-ранният промишлен дизайн.

88. Доколкото е насочено срещу мотиви, които предлагам да бъдат отменени поради нарушение от страна на Общия съд на границите на упражнявания от него съдебен контрол, предлагам на Съда да не разглежда това основание.

21 В практиката си Съдът ограничава обхвата на съдебния контрол, извършван от Общия съд по отношение на решенията на апелативните състави на EUIPO в областта на промишлените дизайни, до проверката за явни грешки в преценката, когато апелативните състави трябва да извършват високотехнологични оценки, което обосновава необходимостта да им бъде призната свобода на преценката (решение от 18 октомври 2012 г., Neuman и Galdeano del Sel/Baena Grup (C-101/11 P и C-102/11 P, EU:C:2012:641, т. 41 и 42 и цитираната съдебна практика).

***A* – По първото основание: нарушение на член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002, и по второто основание: нарушение от страна на Общия съд на член 5 от този регламент, който се отнася до новостта и оригиналността на промишлен дизайн на Общността, във връзка с член 25, параграф 1, буква б) от същия регламент**

89. Преди да започна анализа си на тези основания, трябва да отбележа, че в основата на спора, с който е сезиран понастоящем Съдът, е неправилно идентифициране на претендирания в рамките на искането за обявяване на недействителност по-ранен промишлен дизайн, тъй като Group Nivelles [22] изобщо не е показало на инстанциите на EUIPO изображение на цялостното изделие за отвеждане на течности, предлагано от предприятието Blücher.

90. Поради това е важно да се вземе предвид в какъв контекст и по какъв начин инстанциите на EUIPO са преценили новостта на оспорения промишлен дизайн.

91. Всъщност в искането си за обявяване на недействителност жалбоподателят възпроизвежда част от промишления дизайн, който е приел за видим при обичайна употреба, а именно покривната плоча, която е изобразена в каталозите Blücher, както следва:

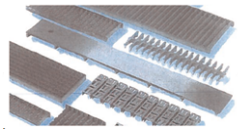

92. Отделът по отмяна счита, че единственият видим елемент от оспорения промишлен дизайн, след като той бъде монтиран, е покривната плоча, която е представена по следния начин:

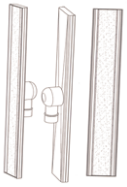

93. Отделът по отмяна приема, че тя е идентична с плочата, изобразена в по-ранния промишлен дизайн, и въз основа на това уважава подаденото от I-Drain искане за обявяване на недействителност.

94. От своя страна трети апелативен състав на EUIPO приема, че други елементи от изобразения в оспорения промишлен дизайн сифон за душ канал остават видими след монтирането. Поради това апелативният състав сравнява оспорения промишлен дизайн, който се състои от правоъгълна покривна плоча, но и от странични жлебове и външни страни на сифона, единствено с покривната плоча, възпроизведена в по-ранния промишлен дизайн, като по този начин стига до извода за липса на идентичност между тях и отменя решението на отдела по отмяна.

95. След това Group Nivelles представя пред Общия съд в приложение A.9 към жалбата си (стр. 76 от това приложение) нов документ, представляващ цялостно изображение на разработеното от дружество Blücher изделие за отвеждане на течности. Този документ правилно е приет за недопустим от Общия съд.

22 Както става ясно от точки 68 и 76 от обжалваното съдебно решение, които не са оспорени от EUIPO, цялостно изображение на изделието е представено от ESS в писменото му становище пред отдела по отмяна. Group Nivelles представя на Общия съд това изображение само като приложение към жалбата си, като последният правилно приема този доказателствен материал за недопустим (вж. т. 21—24 от обжалваното съдебно решение).

96. В становището си, представено пред Общия съд, EUIPO твърди, че жалбоподателят не е доказал съществуването на промишлен дизайн, който е по-ранен от оспорения промишлен дизайн и който има всички характеристики на последния.

97. При преценката на този довод Общият съд постановява следното в точки 77—79 от обжалваното съдебно решение:

„77 Във всички случаи [...] в хипотезата на промишлен дизайн, състоящ се от множество съставни части, трябва да се счита, че той е придобил общодостъпност по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент № 6/2002, когато всички съставни части са били публично разгласени и е било ясно посочено, че тяхното предназначение е да бъдат комбинирани помежду им, така че да образуват определено изделие, с което се позволява да бъдат идентифицирани формата и характеристиките на този промишлен дизайн.

78 С други думи, не може да се приеме, че даден промишлен дизайн е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002, ако той се състои само в комбинацията на вече общодостъпни промишлени дизайни и по отношение на които вече е било посочено, че те са предназначени да бъдат използвани заедно.

79 В случая, предвид изложените [...] съображения, това означава, че след като е ясно от каталозите Blücher, че покриващата [плоча] в средата на [изображението] има предназначение да бъде комбинирана с предлагани от предприятието Blücher легенчета и сифони, също показани в каталозите, за да бъде образувано цялостно отходно устройство за течности, [EUIPO] следва при преценката на новостта на оспорения промишлен дизайн да го сравни по-конкретно с отход за течности, който се състои от разглежданата покриваща [плоча], съчетана с другите елементи от отходното устройство за течности, предлагано от предприятието Blücher, при положение че в посочените каталози няма нито едно изображение на подобно съчетание“.

98. В подкрепа на първото си основание EUIPO твърди, че в точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002, и по-конкретно принципите на тежестта на доказване в рамките на производство за обявяване на недействителност на регистриран промишлен дизайн на Общността, като е изискал от нея да възпроизведе по-ранния промишлен дизайн въз основа на различни извадки от каталози, приложени към искането за обявяване на недействителност.

99. В подкрепа на второто си основание EUIPO твърди, че в точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил правилата за преценка на новостта на промишлен дизайн на Общността, посочени в член 5 от Регламент № 6/2002, като я задължил да комбинира различни съставни части на един промишлен дизайн, разгласени поотделно.

100. Основанията трябва да се разгледат заедно, тъй като и двете повдигат въпрос за законосъобразността на това задължение с оглед на материалните и процесуалните разпоредби на Регламент № 6/2002.

101. Впрочем, макар че първото основание е насочено срещу съображенията, приети от Общия съд в точка 79 от обжалваното съдебно решение, а от своя страна второто основание е насочено срещу съображенията, приети от Общия съд в точки 77 и 78 от това съдебно решение, тези точки трябва да се разгледат заедно.

102. Всъщност точки 78 и 79 от обжалваното съдебно решение трябва да се разглеждат и тълкуват в светлината на принципа, изведен от Общия съд в точка 77 от това решение. Това ясно личи, от една страна, от израза „с други думи“, който Общият съд използва в началото на точка 78 от посоченото решение, и от друга страна, от думите „в случая [...] това означава, че“, използвани от същия в точка 79 от обжалваното съдебно решение, като по този начин Общият съд прави извод в конкретния случай от принципа, който е извел по-горе.

1. Доводи на страните

а) По първото основание

103. EUIPO оспорва по същество начина, по който Общият съд е събрал доказателствата, представени от жалбоподателя в подкрепа на искането му за обявяване на недействителност, и изводите, които Общият съд прави в точка 79 от обжалваното съдебно решение по отношение на задълженията за EUIPO в рамките на събирането на доказателствата, представени от лицето, което иска обявяване на недействителност.

104. EUIPO поддържа, че Общият съд е нарушил член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002, като е приел в точки 74 и 79 от обжалваното съдебно решение, че по-ранният промишлен дизайн, на който е основано искането за обявяване на недействителност, се състои не само от покривната плоча, която е част от по-ранния промишлен дизайн, а от цялото изделие за отвеждане на течности.

105. По този начин Общият съд бил заместил поискалото обявяване на недействителност лице, като е идентифицирал кой от възпроизведените в каталозите Blücher по-ранни дизайни е относим с оглед на преценката на основателността на искането за обявяване на недействителност.

106. Така обаче Общият съд не бил зачел, от една страна, предоставената на EUIPO компетентност при разглеждането на искане за обявяване на недействителност, предвидени в член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002, и от друга страна, задълженията на поискалото обявяване на недействителност лице, когато то се стреми да докаже съществуването на идентичен или създаващ сходно цялостно впечатление по-ранен промишлен дизайн, предвидени в член 28, параграф 1, буква б), подточки v) и vi) от регламента за прилагане.

107. EUIPO поддържа, че съгласно последната разпоредба, а и съгласно принципите, възприети от Съда в точка 25 от решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions [23], поискалото обявяване на недействителност лице е длъжно точно да идентифицира сред представените доказателствени материали по-ранните дизайни, които са относими за целите на образуваното производство за обявяване на недействителност. Така EUIPO не трябвало да замества поискалото обявяване на недействителност лице при представянето на доказателства.

108. Първо, EUIPO не е можела да основава решението си на доказателство, което никоя от страните не е представила, или на по-ранен промишлен дизайн, на който поискалото обявяване на недействителност лице не се е позовало изрично, какъвто бил конкретният случай.

109. Второ, EUIPO не е трябвало да разглежда кой от всички по-ранни промишлени дизайни, изобразени в представените от поискалото обявяване на недействителност лице документи, би могъл да е относим, тъй като подобен подход би облагодетелствал една страна за сметка на друга и би довел до нарушение на правото на защита.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

110. Трето, дори когато промишлен дизайн, идентичен на оспорения промишлен дизайн, е бил възпроизведен в представените от поискалото обявяване на недействителност лице документи, EUIPO не би могла да основе ex officio решението си на тази предходност, ако лицето, поискало обявяване на недействителност, е основало доводите си на други промишлени дизайни.

111. В случая нито от искането за обявяване на недействителност, нито от становищата на Group Nivelles, представени както пред отдела по отмяна, така и пред трети апелативен състав на EUIPO, следвало, че това предприятие ясно е идентифицирало и посочило по смисъла на член 28, параграф 1, буква б), подточка v) от регламента за прилагане цялото изделие за отвеждане на течности като представляващо по-ранния промишлен дизайн, посочен в подкрепа на искането за обявяване на недействителност. Така отделът по отмяна бил ограничил сравнителния анализ между оспорения и по-ранния промишлен дизайн само до покривната плоча, независимо от другите особености, които впоследствие трети апелативен състав на EUIPO бил счел за относими при осъществяването на това сравнение, като формата на колекторната вана и наличието на странични процепи.

112. EUIPO посочва, че едва на етапа на обжалването пред Общия съд, т.е. със закъснение, Group Nivelles е посочило цялото изделие за отвеждане на течности. Ето защо Общият съд е трябвало да приеме, че по този начин жалбоподателят е изменил предмета на спора пред трети апелативен състав на EUIPO по смисъла на член 135, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд.

113. В писмения си отговор ESS споделя доводите на EUIPO.

114. Обратно, Group Nivelles счита, че EUIPO е направила неточна проверка на относимите факти, и предлага на Съда да отхвърли това основание по същество.

б) По второто основание

115. EUIPO изтъква две твърдения в подкрепа на второто основание.

116. С първото твърдение EUIPO поддържа, че съображенията, приети от Общия съд в точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение, противоречат на член 5 от Регламент № 6/2002, доколкото предвижда задължение за нея да комбинира различни съставни части на един промишлен дизайн, разгласени поотделно, както в случая с покриваща плоча и колекторна вана, публикувани на различни страници на един и същ каталог.

117. EUIPO отново се позовава на решението от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions [24], в което Съдът потвърждавал по отношение на член 6 от Регламент № 6/2002 относно проверката на оригиналността на промишлен дизайн, че последният не трябва да се сравнява със „съчетанието от специфични елементи или части от по-ранни дизайни, а [с] определени и индивидуализирани по-ранни дизайни“. Тази преценка трябвало да се приложи по аналогия по отношение на новостта на промишлен дизайн по смисъла на член 5 от този регламент.

118. Обстоятелството, че различните съставни части на един промишлен дизайн, разгласени поотделно, са предназначени да се използват заедно, не променяло този извод. Всъщност съчетанието на тези различни части позволявало да се извлече външният вид на промишления дизайн или полезен модел, но обликът му бил хипотетичен или най-малкото бил до голяма степен обект на приблизителни преценки. Както правната сигурност, на която притежателят на

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, т. 26.

оспорения промишлен дизайн или полезен модел има право, така и понятието за „идентичност“ между два промишлени дизайна или полезни модела, така както е установено в член 5 от Регламент № 6/2002, обаче не допускат сравнителен анализ, основан на предположения или приблизителни преценки.

119. С второто твърдение EUIPO поддържа, че анализът на Общия съд освен това се основава на изопачаване на фактите.

120. Всъщност сравнението на изображенията, на които се позовава Общият съд, а именно тези на покривната плоча и на колекторната вана, изложени в представените от Group Nivelles каталози Blücher и изображението на системата за отвеждане на течности в представените от ESS каталози, не позволявало да се идентифицират формата и характеристиките на по-ранния промишлен дизайн.

121. ESS счита, че второто основание трябва да се обяви за основателно.

122. От своя страна Group Nivelles счита, че второто основание трябва да се отхвърли по същество с оглед по-специално на факта, че EUIPO разглежда и тълкува неправилно решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions[25], и прави неточна преценка на фактическите обстоятелства.

2. Анализ

123. Поради съображенията, които ще изложа по-долу, считам, че Общият съд действително е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 77—79 от обжалваното съдебно решение.

124. Всъщност според мен Общият съд не може да изисква от инстанциите на EUIPO да възстановят по-ранния промишлен дизайн за целите на своята преценка въз основа на различни извадки от каталозите, приложени към искането за обявяване на недействителност, тъй като подобно задължение според мен противоречи на текста и на обхвата на член 3 от Регламент № 6/2002 и следователно нито може да се впише в рамките на преценката на новостта на промишлен дизайн по смисъла на член 5 от този регламент, нито попада в обхвата, само по себе си, на правомощията, предоставени на инстанциите на EUIPO с член 63, параграф 1 от посочения регламент.

125. Съгласно член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 проверката, която правят инстанциите на EUIPO в рамките на искане за обявяване на недействителност, се ограничава до изтъкнатите основания и исканията, представени от страните.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Вж. по-специално решение от 19 април 2012 г., Artegodan/Комисия (C-221/10 P, EU:C:2012:216, т. 94 и цитираната съдебна практика).

126. Съгласно тази разпоредба EUIPO не взема предвид по-ранните промишлени дизайни, различни от тези, които изрично са посочени от лицето, което иска обявяване на недействителност [26]. В този смисъл EUIPO счита, че не трябва да определя посредством предположения и съждения кой от по-ранните промишлени дизайни сред възпроизведените в писмените доказателства от лицето, което иска обявяване на недействителност, може да бъде от значение, когато последното не предоставя други пояснения в това отношение [27].

127. Следва да се има предвид, че в рамките на искане за обявяване на недействителност и съгласно разпоредбите на член 52, параграф 2 от Регламент № 6/2002 [28] и член 28, параграф 1, буква б) от регламента за прилагане именно страната, която се противопоставя на регистрирането на промишлен дизайн, следва да докаже съществуването и разгласяването на идентичен или създаващ сходно цялостно впечатление по-ранен промишлен дизайн.

128. Следователно в рамките на производство за обявяване на недействителност притежателят на по-ранен промишлен дизайн трябва да докаже, първо, че този промишлен дизайн е идентичен с оспорения промишлен дизайн или създава сходно цялостно впечатление, и второ, че е бил публично разгласен.

129. Начинът на доказване е по преценка на лицето, което иска обявяване на недействителност [29].

130. Член 28, параграф 1, буква б), подточки v) и vi) от регламента за прилагане изисква само когато искането за обявяване на недействителност се основава на липсата на новост на оспорения промишлен дизайн, то да съдържа означение и възпроизведено изображение на по-ранния промишлен дизайн, документи, доказващи по-ранното му разгласяване, и на последно място, факти, доказателства и съображения в подкрепа на искането.

131. Формулярът, който позволява да се подаде искане за обявяване на недействителност, предвижда специален раздел за целта [30].

132. Съгласно член 30, параграф 1 от регламента за прилагане тези елементи се изискват, тъй като в противен случай искането би било недопустимо, като инстанциите на EUIPO все пак имат възможност да приканят преди това лицето, което иска обявяване на недействителност, да поправи констатираните нередности.

26 Вж. Насоки относно разглеждането на регистрираните промишлени дизайни на Общността — Разглеждане на искания за обявяване на недействителност на промишлени дизайни на EUIPO от 23 март 2016 г., точка 5.5.1.6, стр. 34, пети параграф, достъпни на интернет страницата на EUIPO на следния адрес: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf. Наричани по-нататък „насоките на EUIPO“.

27 Така в решението си от 4 октомври 2006 г. относно искане за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността, регистриран под номер 000320809-0001 и представляващ радиатор, отделът по отмяна отказва да вземе под внимание различни промишлени дизайни на радиатори, изобразени в каталог, тъй като лицето, поискало обявяване на недействителност, не уточнява кой от многобройните изобразени промишлени дизайни е трябвало да се приеме за по-ранния промишлен дизайн или полезен модел (т. 10).

28 Съгласно тази разпоредба искането трябва да бъде мотивирано.

29 Вж. в това отношение решение от 9 март 2012 г., Coverpla/СХВП — Heinz-Glas (Флакон) (T-450/08, непубликувано, EU:T:2012:117, т. 21—25). Общият съд потвърждава този подход в неотдавнашни решения, а именно решения от 7 ноември 2013 г., Budziewska/СХВП — Puma (Котка в скок) (T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 24), от 15 октомври 2015 г., Promarc Technics/СХВП — PIS (Част за врати) (T-251/14, непубликувано, EU:T:2015:780, т. 31), и от 14 юли 2016 г., Thun 1794/EUIPO — Adekor (Декоративни графични символи) (T-420/15, непубликувано, EU:T:2016:410, т. 26 и 27). Насоките на EUIPO възпроизвеждат тази съдебна практика в точка 5.5.1.6, стр. 34, втори параграф.

30 Вж. формуляр „Искане за обявяване на недействителност на регистриран дизайн на Общността“, на разположение на уебсайта на EUIPO на следния адрес: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_bg.pdf, както и обяснителни бележки относно формуляра, по-конкретно точки 2.6 и 3, стр. 4 и 5.

133. Регламентът за прилагане и насоките на EUIPO [31] не внасят никакви други уточнения относно доказателствата, които трябва да бъдат представени от поискалото обявяване на недействителност лице, за да се докаже разгласяването на по-ранен промишлен дизайн, идентичен с оспорения промишлен дизайн или създаващ сходно цялостно впечатление [32].

134. В настоящия случай не се спори, че лицето, поискало обявяване на недействителност, не е надлежно идентифицирало, нито е възпроизвело в неговата цялост по-ранния промишлен дизайн, нито в рамките на искането си за обявяване на недействителност, нито в хода на производството пред инстанциите на EUIPO. Всъщност поискалото обявяване на недействителност лице възпроизвежда единствено частта на промишления дизайн, която счита за видима при обичайна употреба, а именно покривната плоча.

135. При това положение може ли Общият съд да изисква от трети апелативен състав на EUIPO да поправи тази нередност, като възстанови модела — за целите на своята преценка — на по-ранния промишлен дизайн въз основа на различни извадки от каталозите Blücher, приложени към искането за обявяване на недействителност, „при положение че в [представените документи] няма нито едно изображение на подобно съчетание“ [33]?

136. Отговорът ми е отрицателен.

137. Първо, подобно задължение е в разрез с текста и обхвата на член 3 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 28, параграф 1, буква б), подточка v) от регламента за прилагане.

138. Съгласно член 3 от Регламент № 6/2002 промишлен дизайн е „*видимият външен вид* на целия продукт или на част от него, определен, по-специално, от особеностите на *линиите*, *контурите*, *цветовете*, *формата*, *строежа* и/или *материалите* на самия продукт и/или *орнаментите* му“ [34].

139. Така тази разпоредба отразява принципа, че правото на промишлен дизайн наистина е право на собственост върху „*външния вид*“ на изделие, което трябва да се разграничава от патентното право, което е право на собственост върху изобретение.

140. Трябва да се има предвид, че промишленият дизайн има естетическа функция, предназначен е да украсява вещта, към която се прилага, придава ѝ обособен и разпознаваем аспект, облик, който му е присъщ поради линиите, контурите, формите или поради неговата особена графичност [35].

141. Следователно поясненията, предвидени в член 3 от Регламент № 6/2002, препращат към елементи, които се забелязват с просто око [36].

31 Вж. насоки на EUIPO, точка 3.9.2, стр. 12, първи и втори параграф.

32 В контекста на правото на марките изводът на Общия съд е идентичен в решение от 20 април 2005 г., Atomic Austria/СХВП — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, т. 39), що се отнася до тълкуването на член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) и на правило 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент № 40/94 (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), който на практика има същото нормативно съдържание като член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 и член 28, параграф 1, буква б) от регламента за прилагане.

33 Точка 79 от обжалваното съдебно решение.

34 Курсивът е мой.

35 Вж. *Greffe*, F. et *Greffe*, P. *Traité des dessins et modèles*. 9. éd., LexisNexis, Paris 2014, 87—88, p. 40.

36 Вж. *Raynard*, J., *Py*, E. et *Tréfigny*, P. *Droit de la propriété industrielle*. 5. éd., LexisNexis, Paris 2016, p. 525, p. 304.

142. С изискването, установено в член 28, параграф 1, буква б), подточка v) от регламента за прилагане, да се представят „[означението] и [изображението] на предишните промишлени дизайни“, законодателят изисква от лицето, поискало обявяване на недействителност, да възпроизведе конкретен, индивидуализиран, определен и идентифициран промишлен дизайн, според израза, използван в точка 25 от решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions [37]. В това решение, постановено във връзка с тълкуването на член 6 от Регламент № 6/2002, Съдът всъщност приема, че сравнението, с което е свързана преценката за наличието на оригиналност на даден промишлен дизайн, не може да почива на „съчетанието от специфични елементи или части от по-ранни дизайн, а [на] определени и индивидуализирани по-ранни дизайн“ [38].

143. Тези изисквания са от съществено значение за преценката на основателността на искането за обявяване на недействителност.

144. Всъщност възпроизвеждането на изображение на предходното развитие на постиженията в областта трябва да позволи да се определи обхватът на претендираното по-ранно право и по същия начин — обхватът на правата, които притежателят на оспорения промишлен дизайн може правомерно да претендира.

145. Обхватът на тези права се определя с оглед на възпроизведения в искането за обявяване на недействителност промишлен дизайн, а не с оглед на описанието или придружаващото го обозначение, което е факултативно и лишено от всякаква правна стойност, за разлика от претенциите за патент. Предоставената на даден промишлен дизайн закрила се отнася до възпроизведения промишлен дизайн и указаното в описанието следователно е само индикативно допълнение [39]. Възпроизведеното изображение на по-ранния промишлен дизайн само по себе си трябва да е достатъчно.

146. Освен това възпроизведеното изображение трябва да позволи на ответника да определи точно орнаменталните или естетическите характеристики на по-ранния промишлен дизайн, които се твърди, че е имитирал, и следователно да отстоява по същество оригиналността на своя промишлен дизайн.

147. На последно място, това възпроизвеждане трябва да позволи на инстанциите на EUIPO да идентифицират по ясен и недвусмислен начин по-ранния промишлен дизайн, за да извършат в съответствие с членове 5—7 от Регламент № 6/2002 преценката за наличието на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн и сравнението на разглежданите промишлени дизайни, което тя предполага. Проверката дали оспореният промишлен дизайн действително не е нов или оригинален очевидно изисква да се разполага с конкретен и определен по-ранен промишлен дизайн.

148. Следователно, за да се постигнат тези цели, от съществено значение е да се разполага с изображение на по-ранния промишлен дизайн, тъй като това произтича от естеството на самия обект, на който Регламент № 6/2002 цели да осигури закрила, и от основанието за гарантиране на закрилата му.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. В посочената точка Съдът приема, че „преценката за наличието на оригиналност на даден промишлен дизайн [по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002] следва да се извърши по отношение на един или повече конкретни, определени, индивидуализирани и идентифицирани дизайни измежду съвкупността от по-рано разгласените публично дизайни“.

38 Решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, т. 26).

39 Вж. *Passa*, J. *Droit de la propriété industrielle, Tome 1: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles*. Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris 2006, p. 752, p. 710.

149. Това изображение трябва да позволи да се схване външният вид на изделието, в което е включен промишленият дизайн, като завършена съвкупност, разпознаваема чрез своите линии, контури, цветове, форма, структура, орнаменти или материали, както е предвидено в член 3 от Регламента.

150. Следователно правото на промишлен дизайн не е предназначено за закрила на идея или промишлен дизайни с предстояща реализация или резултат от възстановяване, тъй като в подобни случаи никой не успява да схване външния вид на изделието като завършена и разпознаваема съвкупност, която му е присъща. Впрочем поради тази причина съгласно член 4 от Регламента единствено видимите особености на промишлените дизайни могат да се ползват от закрила.

151. Ето защо това изключва всеки опит за възстановяване на по-ранния промишлен дизайн, особено когато сред представените документи липсва изображение на подобно съчетание.

152. Всъщност подобно възстановяване на дизайн би съдържало недостатъци, тъй като задължително ще доведе до приблизителни преценки, които противоречат не само на текста на член 3 от Регламент № 6/2002, но и на изискванията относно преценката на новостта на промишления дизайн по смисъла на член 5 от този регламент.

153. В настоящите дела например от точки 64 и 65 от обжалваното съдебно решение, неоспорени от страните, следва, че представените от жалбоподателя изображения като приложение към неговото искане за обявяване на недействителност, представляват различни видове покриващи плочи с различна форма и размери, които могат да се съчетават с колекторни вани и сифони, за да образуват цялостно изделие за отвеждане на течности.

154. Как обаче да се направи сравнението между промишлените дизайни, свързано с проверката на основателността на искане за обявяване на недействителност, когато външният вид на изделието, и по-специално особеностите на неговите линии, контури, цветове и форма, не са ясно разпознаваеми и разграничими?

155. Според мен възстановяването на модела на промишлен дизайн, което EUIPO е трябвало да извърши според Общия съд, може да доведе до промишлени дизайни с различия, които не са непременно незначителни.

156. Следователно подобно възстановяване на промишлен дизайн не позволява да се гарантира, че основателността на искането за обявяване на недействителност е разглеждано по подходящ начин, тъй като не дава възможност да се схване външният вид на изделието по смисъла на член 3 от Регламент № 6/2002 и да се сравнят надлежно разглежданите промишлени дизайни, съгласно изискването на член 5 от посочения регламент.

157. Доколкото в решение от 9 март 2012 г., Coverpla/СХВП — Heinz-Glas (Флакон)[40], Общият съд приема, че разгласяването на по-ранния промишлен дизайн не може да бъде доказано с вероятности или предположения, а трябва да се основава на конкретни и обективни доказателства за действителното разгласяване на по-ранния промишлен дизайн на пазара[41], тогава този принцип трябва a fortiori да се прилага към възпроизведеното изображение на промишления дизайн.

40 T-450/08, непубликувано, EU:T:2012:117, т. 21—25.

41 Вж. точка 24 от това решение, както и точка 5.5.1.6, стр. 34, трети параграф от насоките на EUIPO. Вж. по аналогия решение от 7 юни 2005 г., Lidl Stiftung/СХВП — REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, т. 38 и цитираната съдебна практика).

158. В това отношение насоките на EUIPO уточняват, че когато приложеното към искането за обявяване на недействителност възпроизведено изображение не позволява да се изобрази по подходящ начин по-ранният промишлен дизайн, като така прави невъзможно всяко сравнение с оспорения промишлен дизайн, това не представлява разгласяване по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002[42].

159. Принципът, който Общият съд извежда в точка 79 от обжалваното съдебно решение, се ръководи по-скоро от патентното право, отколкото от правото на промишлените дизайни[43], тъй като неговият подход е насочен към предоставяне на изключителни права върху вид система за отвеждане на течности, която може да има различен външен вид.

160. Това обаче е в разрез с текста и обхвата на член 3 от Регламент № 6/2002.

161. Следователно подобно задължение, наложено от Общия съд в точка 79 от обжалваното съдебно решение въз основа на съображенията, изложени от него в точки 77 и 78 от това решение, не може да се впише в контекста на анализа, който инстанциите на EUIPO трябва да извършат съгласно член 5 и член 63, параграф 1 от посочения регламент.

162. Това обаче не означава, че инстанциите на EUIPO остават пасивни в случай като разглеждания, в който лицето, поискало обявяване на недействителност, възпроизвежда единствено частта на промишления дизайн, която счита за видима при обичайна употреба.

163. Всъщност член 65, параграф 1 от Регламент № 6/2002, който се отнася до събирането на доказателства *„при производство [пред EUIPO]“*[44], предвижда неизчерпателен списък на действия по събиране на доказателства[45].

164. Следователно въпреки ограниченията, предвидени в член 63, параграф 1 от този регламент, в рамките на искане за обявяване на недействителност инстанциите на EUIPO могат да проучват случая и по този начин да изслушват страни или свидетели, да изискват сведения или изготвяне на документи и доказателствени материали или да изискват експертни мнения.

165. Така в настоящите дела от точка 68 от обжалваното съдебно решение, която не се оспорва от страните, следва, че възпроизвеждане на промишлен дизайн, който представлява цяло изделие за отвеждане на течности, предлагано от дружество Blücher, е било направено от ESS в приложение към неговото писмено становище пред отдела по отмяна. Този документ е бил предназначен за доказване на индустриалното прилагане на изделие за отвеждане на течности.

42 Вж. насоките на EUIPO, точка 5.5.6.1, стр. 34, шести параграф. Във връзка с това е полезно да се направи справка в решение на трети апелативен състав на EUIPO от 10 март 2008 г. по дело R 586/2007-3, „Скари“, и по-специално в следните точки:

„23. Второто възражение се отнася до качеството на изображението на скара „Cinders“, съдържащо се (по идентичен начин) в двете списания и в рекламните брошури на Cinders Barbecues […].

24. Това изображение представлява скара, изцяло покрита с месо. Отделът по отмяна все пак е различил „четири отделни решетки“. Изображението е станало неясно поради прекомерното увеличение, *така че точния строеж на скарата не се вижда лесно*, но отделът по отмяна отбелязва „характерна форма на плочите в краищата“ (без да дава допълнителни уточнения). *Апелативният състав не приема, че изображението, което представлява единственото относимо доказателство за разпространението, потвърждава тези констатации и още по-малко, че позволява надлежно сравнение с оспорения промишлен дизайн за целите на преценката на общото впечатление, което създават у информираните потребители.*

[…]26. От това следва, че посоченото изображение, което не представя надлежно по-ранния промишлен дизайн и така прави невъзможно сравнението с оспорения промишлен дизайн, не представлява оповестяване по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № *6/2002*“ (курсивът е мой).

43 Описанието, приложено към патентната заявка, съдържа по-специално изложение на изобретението, охарактеризирано в претенциите, описание на евентуални промишлени дизайни, подробно изложение на поне един начин за реализация на изобретението заедно с примери, указване на начина, по който изобретението е предвидено за индустриална употреба.

44 Курсивът е мой.

45 Както член 76, параграф 1 от Регламент № 40/94 в правото на марките.

166. Следователно инстанциите на EUIPO са разполагали с възпроизведено цялостно изделие за отвеждане на течности, предлагано от посоченото предприятие.

167. При разглеждането на делото и предвид обстоятелството, че:

– е стигнал до извода, че отделът по отмяна е сравнил неправилно само покривната плоча, която е част от оспореният промишлен дизайн, с покривната плоча, която е възпроизведена от жалбоподателя, и

– поради това е възприел за целите на това сравнение, че оспореният промишлен дизайн се състои от покривна плоча, но и от странични жлебове и външни страни на сифона за душ канал,

трети апелативен състав на EUIPO е можел, както правилно отбелязва Общият съд в точка 79 от обжалваното съдебно решение, лесно да разбере предвид представените от Group Nivelles извадки от каталозите Blücher, че възпроизведената от Group Nivelles покриваща плоча е предвидена да бъде комбинирана с колекторни вани и сифони по същия начин като покривната плоча, възпроизведена в оспорения промишлен дизайн.

168. Следователно трети апелативен състав на EUIPO е можел:

– да изиска от Group Nivelles да представи допълнително възпроизведени изображения на по-ранния промишлен дизайн, включен в цялостно изделие за отвеждане на течности. Впрочем Group Nivelles е предложило на трети апелативен състав на EUIPO да представи мостри от продукти, представляващи различни от вече представените резервни части, ако апелативният състав е трябвало да проведе заседание. В това отношение апелативният състав е счел, че не е необходимо провеждане на устната фаза на производството, като приема, че разполага с всички елементи за постановяване на решение[46],

– или да се позове на представеното от ESS възпроизведено изображение на промишления дизайн, представляващ цялостното изделие за отвеждане на течности, разработено от дружество Blücher, като евентуално възобнови обсъжданията, така че да гарантира спазването на правото на защита на страните в производството по отмяна и справедливостта в производството.

169. Не считам, че тези инициативи излизат извън обхвата на компетентността, предоставена на апелативния състав с член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002.

170. Точно обратното, в контекста на разглежданото производство трети апелативен състав на EUIPO не се е поколебал да използва предоставеното му с член 63, параграф 2 от този регламент правомощие за вземане на решение, като е разгледал всички факти, доказателства и допълнителни доводи, представени от страните, дори несвоевременно представените, за да допълни фактите и доказателствата, вече представени от страните в производството по отмяна[47].

171. Освен това тези мерки се вписват напълно в рамките на действията по събиране на доказателства, предвидени в член 65, параграф 1 от посочения регламент.

46 Точки 18—24 от спорното решение.

47 Вж. точки 20—24 от спорното решение.

172. В това отношение следва да се отбележи, че в съдебната практика правилата за компетентност на EUIPO се тълкуват твърде динамично. В това отношение може да се посочи по-специално възприетото от Общия съд тълкуване на членове 74 и 76 от Регламент № 40/94. Тези две разпоредби, които уреждат компетентността на EUIPO в рамките на производство по възражение срещу регистрацията на марка на Съюза, са формулирани по начин, който е идентичен с този на разпоредбите, уреждащи компетентността на EUIPO в рамките на производство по обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността.

173. Така в решение от 20 април 2005 г., Atomic Austria/СХВП — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)[48], във връзка с производство по възражение срещу регистрацията на марка на Общността Общият съд приема, че EUIPO не може да не извърши цялостна преценка на представените пред него факти и доказателствени документи, като подчертава, че направилото възражение лице по своя инициатива трябва да представи на EUIPO подробна информация и доказателства в подкрепа на своето възражение[49]. Следователно ограничаването на фактическата основа на извършваната от EUIPO проверка и диспозитивното начало, съгласно което страните започват производството и определят неговото съдържание, не изключват в нея да се вземе предвид, освен фактите, изрично изтъкнати от Group Nivelles, и всяка информация, представена от страните.

174. Предвид тези обстоятелства, макар да изразявам съжаление, че трети апелативен състав на EUIPO не е приел мерки по събиране на доказателства, които са били необходими, за да разполага с възпроизведено изображение на цялостното изделие за отвеждане на течности, разработено от дружество Blücher, все пак, обратно на постановеното от Общия съд в точка 79 от обжалваното съдебно решение, EUIPO не е трябвало да отстрани тази нередност, като възстанови по-ранния промишлен дизайн за целите на своята преценка въз основа на различни извадки от каталозите Blücher, приложени към искането за обявяване на недействителност.

175. С оглед на тези съображения според мен в точки 77 и 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като изисква EUIPO да възстанови за целите на преценката си модел на по-ранния промишлен дизайн въз основа на приложените към искането за обявяване на недействителност различни извадки от каталозите Blücher и като релативизира при тази преценка значението на възможността да се разполага с изображение на претендирания по-ранен промишлен дизайн.

176. С оглед на този извод считам, че не следва да се разглежда твърдението, свързано с изопачаване на фактите, което EUIPO изтъква в подкрепа на второто си основание.

177. Все пак, макар съображенията на Общия съд да са засегнати от грешка при прилагане на правото на Съюза, не считам, че тази констатация може да доведе до цялостна отмяна на обжалваното съдебно решение.

178. Всъщност изводът на Общия съд относно законосъобразността на спорното решение е надлежно обоснован с други мотиви, развити като основен довод и самостоятелно в точки 60—70 от обжалваното съдебно решение[50].

179. Именно тези мотиви, които впрочем не са оспорени от страните, основават диспозитива на обжалваното съдебно решение.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Вж. точка 38 от това решение.

50 Вж. по аналогия решение от 10 юли 2014, Nikolaou/Сметна палата (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, т. 38).

180. Така Общият съд основателно постановява в точки 60 и 61 от това съдебно решение, че трети апелативен състав на EUIPO действително е допуснал грешка при преценката на наличието на новост на оспорения промишлен дизайн, по-конкретно като е сравнил всички видими характеристики на последния само с един елемент от по-ранния промишлен дизайн и така не е направил правилни изводи в спорното решение относно установената от него грешка, допусната от отдела по отмяна.

181. В това отношение е напълно вярно, както постановява Общият съд в точка 62 от посоченото съдебно решение, че „преценката доколко оспореният промишлен дизайн е нов, е изисквала да се сравнят видимите след неговото монтиране особености и видимите особености след монтирането на по-ранния промишлен дизайн, част от който е споменатата покриваща [плоча]“.

182. Също основателно Общият съд постановява в точка 62 от обжалваното съдебно решение, че „анализът на представените от страните пред [EUIPO] данни *води единствено до извода*, че покриващата [плоча] в средата на [приложеното към искането за обявяване на недействителност] изображение е само част от отходно устройство за течности“ [51]. Анализът на доказателствата, представени от страните на инстанциите на EUIPO, който Общият съд прави в точки 63—69 от това съдебно решение, е убедителен и аз споделям напълно становището му, че с оглед на тези доказателства EUIPO е можела да установи само че лицето, направило искането за обявяване на недействителност, възпроизвежда в последното само част от разглежданото изделие за отвеждане на течности.

183. Сами по себе си тези съображения позволяват да се поддържа изводът на Общия съд, че трети апелативен състав на EUIPO действително е допуснал грешка при преценката си на новостта на оспорения промишлен дизайн, която обосновава отмяната на спорното решение.

184. Както ясно личи от точки 71 и 86 от обжалваното съдебно решение, тези мотиви са самостоятелни спрямо съображенията, които Общият съд приема в точки 72—85 от това съдебно решение в отговор на доводите на EUIPO и ESS, и по-специално спрямо съображенията, които е изложил в точки 77—79 от посоченото решение [52].

185. При тези условия, макар анализът на двете основания, изтъкнати от EUIPO, да разкрива наличието на допусната от Общия съд грешка при прилагане на правото, според мен сама по себе си тази констатация не е достатъчна, за да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение.

Б – По третото основание, изведено от нарушение на членове 6 и 7 от Регламент № 6/2002, във връзка с член 25, параграф 1, буква б) от този регламент

186. Както обявих в точка 88 от настоящото заключение, доколкото третото основание е насочено срещу мотиви, които предлагам да бъдат отменени поради нарушение от страна на Общия съд на границите на упражнявания от него съдебен контрол, не е необходимо то да бъде разглеждано.

187. С оглед на всички тези съображения ще припомня, че съгласно постоянната съдебна практика, ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив изглежда обоснован по други правни съображения, жалбата трябва да бъде отхвърлена [53].

51 Курсивът е мой.

52 Вж. в това отношение точка 45 от настоящото заключение.

53 Вж. по-специално решение от 19 април 2012 г., Artegodan/Комисия (C-221/10 P, EU:C:2012:216, т. 94 и цитираната съдебна практика).

188. Поради това предлагам на Съда да отхвърли жалбата на EUIPO и да осъди последната да заплати съдебните разноски в съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

IX – По жалбата на ESS по дело C-361/15 P

189. В подкрепа на жалбата си ESS изтъква две основания.

190. С първото основание ESS критикува анализа на Общия съд по отношение на значението — с оглед на преценката на новостта и оригиналността на оспорения промишлен дизайн — на използването, за което е предназначено изделието, в което е включен по-ранният промишлен дизайн. Това първо основание се състои от три твърдения, с които ESS оспорва съображенията, приети от Общия съд в точки 115—123 и в точка 133 от обжалваното съдебно решение, от гледна точка на член 5, член 6, член 7, параграф 1, членове 10 и 19 и член 36, параграф 6 от Регламент № 6/2002.

191. От своя страна второто основание е свързано с нарушение на член 61 от Регламента, като ESS твърди, че в точка 137 от обжалваното съдебно решение Общият съд е превишил пределите на своя съдебен контрол.

А – По първото основание: нарушение от Общия съд на членове 5 и 6, член 7, параграф 1, членове 10 и 19 и член 36, параграф 6 от Регламент № 6/2002

192. С първото основание се поставя под въпрос преценка на Общия съд, която считам, че е извън пределите на неговия контрол за законосъобразност.

193. Следователно поради причините, изложени в точки 64—82 от настоящото заключение, не е необходимо да се разглежда това основание.

Б – По второто основание: неспазване от Общия съд на пределите на контрола за законосъобразност

1. Доводи на страните

194. С второто основание ESS поддържа, че Общият съд е превишил пределите на контрола за законосъобразност, който може да упражнява съгласно член 61 от Регламент № 6/2002, като в точка 137, последно изречение от обжалваното съдебно решение приема, че „противно на предположението, което встъпилата страна, изглежда, прави, [обстоятелството, че покривните плочи са подходящи за индустриална употреба] не означава, че те не могат да се използват и на други места, по-конкретно в душ кабина, където биха понесли по-слабо натоварване“.

195. Всъщност според ESS трети апелативен състав на EUIPO не се бил произнесъл нито относно класовете на натоварване, съдържащи се в каталозите Blücher (или относно тяхното значение), нито относно относимостта им за преценката на наличието на новост или оригиналност на оспорения промишлен дизайн. ESS добавя, че последното изречение в точка 137 от обжалваното съдебно решение не е било необходимо, за да се стигне до направения в него извод.

196. Group Nivelles и EUIPO считат, че второто основание трябва да се отхвърли по същество, поради това че Общият съд не е заместил със собствената си преценка преценката на трети апелативен състав на EUIPO.

2. Разглеждане на основанието

197. Предлагам на Съда да отхвърли това основание като неотносимо.

198. Най-напред трябва да се припомни, че в точка 138 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че трети апелативен състав на EUIPO определя неправилно покривната плоча в средата на приложеното към искането за обявяване на недействителност изображение на „сифон за душ канал“, тъй като „нищо в материалите по преписката“ не сочи, че тази плоча е предназначена изключително или основно за използване като елемент на сифон за душ канал.

199. Както ясно следва от думите, използвани в точка 138 от обжалваното съдебно решение, този извод почива на преценка на представените на инстанциите на EUIPO документи, която преценка се съдържа в точки 135—137 от обжалваното съдебно решение. Все пак последното изречение от точка 137 от решението се отличава, както показва използването на израза „въпреки това“, тъй като Общият съд изобщо не разглежда съдържанието на каталозите Blücher, а извършва излишна преценка.

200. Тази преценка в никакъв случай не е в основата на извода, който Общият съд прави в точка 138 от обжалваното съдебно решение, което впрочем недвусмислено личи от използвания в тази точка израз „[т]ака или иначе“ и което впрочем ESS изрично приема, когато подчертава, че тази преценка не е „необходима“ [54].

201. Следователно второто основание, а именно неспазване от Общия съд на пределите на неговия контрол за законосъобразност, трябва да се отхвърли.

202. Ето защо с оглед на всички изложени съображения предлагам на Съда да отхвърли жалбата на ESS и да осъди последното да заплати съдебните разноски в съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник.

X – Заключение

203. С оглед на предходните съображения предлагам на Съда да се произнесе, както следва:

„1) Отменя частично решението на Общия съд на Европейския съюз от 13 май 2015 г., Group Nivelles/СХВП — Easy Sanitary Solutions (Отходен душ канал) (T-15/13, EU:T:2015:281), доколкото в точки 112—133 от това решение Общият съд е извършил преценка дали идентифицирането на продукта, в който е включен по-ранният промишлен дизайн, е относим фактор с оглед на преценката на новостта или оригиналността на оспорения промишлен дизайн, като по този начин се е произнесъл отвъд границите на контрола за законосъобразност на решенията на апелативните състави на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), предвиден в член 61, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността.

2) Отхвърля жалбите.

3) По дело C-361/15 P, осъжда Easy Sanitary Solutions BV да заплати съдебните разноски.

4) По дело C-405/15 P, осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски, а Обединеното кралство, встъпила страна по това дело, понася направените от него съдебни разноски“.

54 Вж. точка 57 от жалбата.